

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága felperesnek a dr. Gellérthegyi István ügyvéd által képviselt Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Közép-magyarországi Regionális Intézete (Budapest, Váci út 174.) - mint az ÁNTSz Budapest Fővárosi Intézetének jogutóda - alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. szeptember 8. napján meghozott 8.K.33.478/2005/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 8.K.33.478/2005/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékhivatal felhívására - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú közigazgatási szerv határozatával kötelezte a felperest, hogy a Budapest szám alatti társasház építkezésén a dolgozók részére megfelelő öltözési, zuhanyozási lehetőséget biztosítson. Határozata indokolásában rögzítette a hatóság, hogy 2005. június 15-én tartott közegészségügyi ellenőrzést a társasház építkezésén, amely során megállapította, hogy az építési területen a felperesi dolgozók részére nem áll rendelkezésre öltöző, zuhanyzó, ezért a 4/2002.(II.20.) SzCsM-EüM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 4. számú mellékletének 14. pontján és a munkavédelemről szóló 1993.évi XCIII. törvény 81. §-ának /1/ és /2/ bekezdésén alapszik a felperes kötelezése.

A felperes fellebbezése folytán az alperes a 2005. augusztus 8-án meghozott 5197/4/2005. számú határozatával az R. 4. számú

mellékletének 14.1.1. és 14.2.1. pontjában foglaltak alapján helybenhagyta az elsőfokú közigazgatási határozatot. Határozata indokolásában rögzítette az alperes, hogy a generálkivitelező és a felperes közötti szerződésben az alvállalkozó felperes tudomásul vette, hogy az öltözőt és a mosdóhelyiséget neki kell biztosítani, illetőleg az ellenőrzés időpontjában 10 főt foglalkoztatott a felperes az építési területen.

A felperes keresetében kérte a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését.

A Fővárosi Bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában rögzítette a bíróság, hogy a felperes és a generálkivitelező közötti szerződés, illetőleg a főépítésvezető nyilatkozata szerint általában 10 fő munkavállalót alkalmaz a felperes folyamatosan a perbeli munkaterületen. A szerződés szerint a munkavállalók egyéni védőeszközzel és munkaruházattal való ellátása az alvállalkozó felperes kötelezettsége. A bíróság álláspontja szerint a felperes munkavállalói által végzett munkafolyamat (betonacél-szerelés) megköveteli a munkaruha biztosítását, amelyet a szerződés és az 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 165. §-ának /2/ bekezdése is előír. Megsértette a felperes az R. 4. számú mellékletének 14.1.1. pontjában és a 14.2.1. pontjában foglaltakat is, mert sem öltözőhelyiséget, sem mosdóhelyiséget nem biztosított dolgozóinak.

Nem fogadta el a bíróság a felperes azon állítását, amely szerint nem bizonyított, hogy 10 vagy több munkavállalót két hétnél hosszabb ideig egyidejűleg alkalmazott. Ezen felperesi állításnak ellentmond a 2005. június 15-i jegyzőkönyv, melyet egyetértésük jeléül a felperesi ügyvezetők is aláírtak. A 2005. augusztus 3-i jegyzőkönyvben a felperesi ügyvezetők a június 15-én készült jegyzőkönyvvel ellentétben már úgy nyilatkoztak, hogy általában 10 fő alatti létszámmal dolgoznak, de előfordul, hogy 10 fő feletti munkavállalót alkalmaznak.

A felperes a jegyzőkönyvben foglaltak ellenkezőjét nem tudta bizonyítani, erre nézve bizonyítást nem ajánlott fel, építési naplót nem csatolt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Mt. 165. §-ának /2/ bekezdésébe, az 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 2. §-ának /6/ bekezdésébe, 27. §-ába, 36. §-ába, és az R. 4. számú mellékletének 14.1.1. és 14.2.1. pontjába ütközik. Álláspontja szerint nincs bizonyítva, hogy az acélbeton-szerelés a ruha nagyfokú szennyeződésével járna, azaz a munkaruha biztosításának kötelezettsége fennáll. Amennyiben pedig nem kötelező a munkaruha viselése, az R. öltözőhelyiség biztosítására vonatkozó előírásának alkalmazásához szükséges feltételek nem állnak fenn. A hatóság egyedül a tanúvallomásra felvett jegyzőkönyvben foglaltakra

alapozta azt a megállapítását, hogy az acélbeton-szerelési munka a munkaruha nagyfokú elszennyeződésével jár. A jegyzőkönyv, mint közokirat nem tanúsítja azt, hogy a tanú által elmondottak ténylegesen a valóságnak megfelelőek. Önmagában a jegyzőkönyvben foglalt tanúvallomás nem elegendő ahhoz, hogy a kérdéses tényállás a szükséges mértékben tisztázottnak tekinthető legyen. A munkaruha és védőfelszerelés biztosításának kötelezettségére vonatkozó szerződés jelen ügy szempontjából irreleváns, ugyanis az abban előírtak teljesítésének ellenőrzése nem tartozik az alperes feladatai közé.

A mosdóhelyiség biztosításának jogszabályi előírásával kapcsolatban előadta a felperes, önmagában az, hogy a munkavégzés ideje meghaladja a két hetet, még nem valósítja meg a rendelet vonatkozó pontjában támasztott feltételeket. A mosdóhelyiség biztosításának kötelezettsége 10 vagy több munkavállaló egyidejű munkavégzését kívánja meg. A generálkivitelező főépítésvezetőjének nyilatkozata nem támasztja hitelt érdemlően alá azt a tényt, hogy 10 vagy annál több fő foglalkoztatása egyidejűleg két héten át fennállt, a bíróság e következtetése okszerűtlen. A generálkivitelezővel kötött szerződésben kikötött feltételekre való hivatkozás a mosdóhelyiség vonatkozásában az előbb leírtakkal megegyezően irreleváns. Végül álláspontja szerint az alperes nem tett eleget tényállástisztázási kötelezettségének, bizonyítottság hiányában pedig nem alkalmazható vele szemben hátrányos jogkövetkezmény.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Előadta, hogy a felperes az Áe. rendelkezéseire sem a közigazgatási, sem a peres eljárásban nem hivatkozott, az ezzel kapcsolatban felhozottak ezért nem vehetők figyelembe. Előadta továbbá - szemben a felperes állításával -, hogy a perbeli írásbeli szerződés tartalma is alátámasztja a felperes R-ben előírt kötelezettségeit.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a bizonyítékok Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadja azzal az állításával, hogy a munkaruha viselésének, öltöző és mosdóhelyiség kötelező létesítésének jogszabályi feltételei nem állnak fenn.

A felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal kapcsolatban rámutat a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy a Pp. 270. §-ának /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn

kell tartani. Ha tehát a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem - mint a perbeli esetben is - a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja.

A Legfelsőbb Bíróság jelen ügyben olyan eljárási szabálysértést nem észlelt, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését indokolná; a Fővárosi Bíróság a bizonyítékok helyes, okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy az R. alapján a felperesnek munkavállalói részére öltözőt, védőruhát és mosdóhelyiséget kell biztosítania.

A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy a generálkivitelezővel kötött szerződés jelen ügy szempontjából irreleváns; mind az Áe., mind a Pp. a szabad bizonyítási rendszer talaján áll, amely azt jelenti, hogy a szerződés is egy bizonyítási eszköz, amelyet a tényállás megállapítása céljából az alperes és a bíróság is mérlegelési körébe vont.

Végül a Legfelsőbb Bíróság megjegyzi, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmet 2006. november 15-én keltezett kiegészítő beadványában előadottakat a Legfelsőbb Bíróság nem tudta figyelembe venni, mivel azok a Pp. 273. § /5/ bekezdésében tilalmazott felülvizsgálati kérelem megváltoztatásának minősülnek.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság az alperes felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

A felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésén alapszik.

Budapest, 2007. október 9.

Dr. Kozma György sk. tanácselnök, Dr.Kárpáti Zoltán sk. előadó bíró, Dr.Kovács Ákos sk.bíró

A kiadmány hitelélül

bíróági írnok